

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 80

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Na trasi udarni dan povodom Jedanaestog kongresa Saveza komunista Jugoslavije ORB »Slobodan Princip Seljo« bori se s kubicima i normom (Snimio: V. DUSPER)

UDARNI DAN KONGRESU U ČAST

Koraci budućnosti

Nijedna brigada nije u naselje ušla u stroju — kozaračko kolo začinjano je još na kapijama dobojskog naselja, da bi svakim korakom postajalo čvršće, raspjevanije, veće... ♦ Maksimalno zalaganje svakog brigadira najljepši radni pozdrav: najvećem skupu jugoslovenskih komunista

DOBOJ, 21. JUNA — »Snaga je u našoj mladoj generaciji, koja je prihvatila tekovine revolucije kao svoje i koja zna da iza sebe ima duži period rada i života u slobodi i miru nego i jedna prethodna generacija na ovom tlu«.

Nije jutros zorom bilo brigadira na trasi drugog kolosijeka kome se na licu nije mogao vidjeti ponos zbog riječi voljenog Tita izgovorenih za kongresnom govornicom.

Danas je udarni dan posvećen 11. kongresu: brigadirska pjesma kazivala je jutros rječitije od svega što

će se dogoditi na trasi. Još jedno rvanje mladosti sa njenom prugom, još jedna pobjeda. Prekjuče su mlađići iz »Prve makedonske« na trasi imali više od 380 procenata ostvarene norme, juče su toliko uradili mladi iz Ilijaša i Hadžića. Ko će danas biti najbolji.

Rekordi na akciji žive veoma kratko.

Sinoć su u Doboju diplome dobili i prvi polaznici omladinske političke škole. Kongresu u čast.

Nijedna brigada juče u naselje nije ušla u stroju: Kozaračko kolo začinjalo se na kapiji da bi svakim korakom postajalo čvršće, veće, raspjevanije...

»Tito Partija — omladina — akcija« — klicala je mladost koja radi i uči najljepšim načinom pokazujući kako se voli svoja zemlja, svoj narod.

»Hoćemo li da radimo?

— Hoćemo!
— Za koga?
— Za Partiju!
— Za koga?
— Za narod!
— Za koga?
— Za Tita!

Danas se na trasi drugog kolosijeka vodi bitka za treće udarništvo u trećoj smjeni!

U dobojskom naselju ostala je grupa brigadira iz čelinačke ORB »Dr Mladen«: uobičajeni poslovi gotovi su već u pola osam, a svaki požarni i redar u rukama drži novine i čita izvještaj sa Kongresa. Uče se Títove riječi, gnijezde se u mladim srcima.

A drugi kolosijek raste brže od žuljeva. Gradi ga nada mladosti koja ima svoj put.

I korača njime, visoko dignuta čela, u budućnost.

D. STANOJLOVIĆ

IZ PERA VETERANA

Akcija je primjer odanosti Titu i Partiji

I prije 30 godina je bilo teško izboriti mjesto u brigadama, i onda su mladi, kao i danas, jedva čekali da se na akcijama dokažu i potvrde

Sjećam se kao danas, iako je prošlo više od 30 godina, kada smo pod zastavom »Slavonskobrodske brigade« 1947. godine krenuli u obnovu zemlje koja je ratom bila razrušena. Na poziv SKOJ-a odziv je bio neočekivan, tako da se moralo i uskraćivati pravo svima onima koji su imali ma nje sreće za odlazak na tako značajnu akciju — izgradnju i obnovu porušene Jugoslavije.

Na izgradnju pruge išli smo s pjesmom na usnama, znali smo da će uloženi napor i trud dati rezultate; nove objekte, pruge, hidrocentrale... Sve radove koje smo preduzimali izvo dili smo na dosta primitivan način, bez ikakve savremenije opreme. Osnovni alat kojim smo se služili, bili su ašov, kramp, kolica i mine, ali volja je bila jača od svih nedaća u tom pogledu, te su i rezultati bili značajni. Zabavni život u brigadi bio je dosta skroman i sve se svodilo na partizanski način interpretacije pjesama i folkloru. Zidne novine koje su odlikavale sve detalje brigadirskog života u to vrijeme, bile su takoreći jedino sredstvo informisanja o ostvarenim rezultatima na trasi. Ideološki život brigadista sastojao se u predavanjima, kružocima kako po četama

tako i brigadama, te je jedan od vidova odanosti Titu, Partiji, bio i izdavanje ideoloških novina, protkanim revolucionarnim pjesmama i prigodnim temama iz NOR-a.

Disciplina je bila prava vojnička, što je bio jedan od važnih faktora za uspješan omladinski rad. Uz disciplinu je na neki način bila vezana i higijena, koja je bila na visokom nivou s obzirom na uslove njenog ostvarenja. I pored toga što smo spavali na slami i trpili druge teškoće brigadirskog života, niko nije ni pomislio da poklekne pred zadacima obnove razrušene zemlje. Danas, kada se ponovo nalazim u situaciji da dam puni doprinos izgradnji drugog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, nisam u mogućnosti da dam vjernu sliku poređenja prošlih i sadašnjih dana, ali siguran sam da je i današnja omladina (kao i ranije) spremna da ugradi dio svoje mladosti za dobrobit Jugoslavije. I na kraju, volio bih da učestvujem na još mnogim radnim akcijama naravno ako mi to godine budu dozvoljavale.

Uz veteranski pozdrav
Josip DEDIĆ ORB »XVIII slavonska udarna brigada« sa
SORA »Šamac — Sarajevo«

ПОЛОЖЕНИ ПРВИ МЕТРИ КОЛОСИЈЕКА НА
ЗАВИДОВИЋКИМ РАДИЛИШТИМА

Част припала ударној...

Прве шине, тешке и по 1.200 килограма, положили припадници ударне бригаде састављене од бригадиста свих завидовићких радних јединица ♦ Пионери додавали колосијечни прибор ♦ Под командом искусног жељезничара Владе Ковачевића из Кикинде трачнице сигурно налегле на прагове ♦ Најљепши дар Конгресу

ЗАВИДОВИЋИ, 21. ЈУНА — Ево нас у Алићима, мјесту у које се, из насеља оmlадинских радних бригада, пјешке може доћи за десетак минута. Рано јутрос оvdје је стигла ударна бригада која је формирана од по 15 бригадирки и бригадира из свих седам оmlадинских радних бригада завидовићког насеља.

На 127. километру пролама се пјесма из срца младалачког, ударничког, бригадирског.

Расти, цвјетај у слободи
љубав наша нек те води
Југославијо, Југославијо...

Тачно је осам сати. Двадесет бригадира великим жељезним клијештима прихвата готово 1.200 килограма тешку шину и поставља је на дрвене импрегниране прагове. Прву шину на дионици Маглај — Завидовићи. Алићима одјекује глас Владе Ковачевића трасера из оmlадинске радне бригаде »Јован Поповић« из Кикинде који је данас командант ударне бригаде:

»Хајдемо другови још увијек није добро. Помјеримо шину три сантиметра према Завидовићима«. Зна

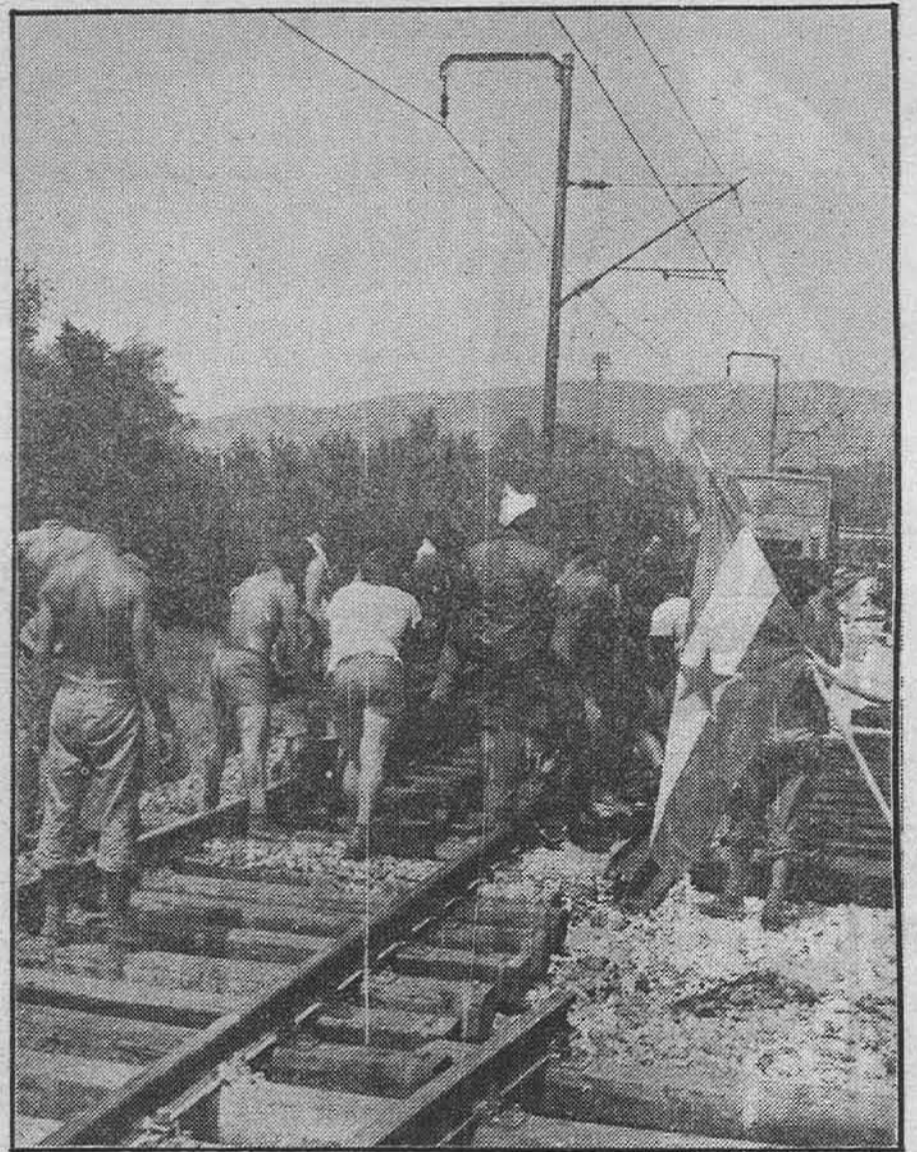
Владо како треба радити овај посао. Годинама га обавља у својој основној организацији за одржавање пруга у Кикинди.

Узимају се ево и први шарафи. Бригадирима који су на почетку колосијека додају их пионери. А Драгана Матановић и Славица Тошић из ОРБ »Трећа спрска пролетерска« плавом кредом на шинама пажљиво обиљежавају мјесто гдје треба да стоји праг. Погријешити се не смије.

На лицу Божице Петковић, прве жене ударника у нашој земљи, умора нема. Уз њу је и Мухамед Јаузовић ветеран из ОРБ »Слободан Принцип Сељо« човјек који је и 1947. године полагао прве шине на прузи Шамац — Сарајево.

Тренутак је ово који треба овјеквјечити: прве шине на дионици Маглај — Завидовићи. Још један ударни дан којим млади завидовићког насеља обиљежавају 11. конгрес СКЈ али не само оvdје у Алићима већ и у Маглају, Брадићима и Фојници.

Душанка СТАНИШИЋ

Са заставом

На излазу из добојске жељезничке станице увијек је гужва: не путничка, већ бригадирска. Постављају се скретнице, премјештају тари и постављају нови колосијечи.

Припадници ЈНА, бригадири »Прве македонске« из Скопске армијске области, с пјесмом, заставама и ударничким знојем, обављају један од најтежих послова треће смјене.

НА ТРАСИ КОД
NEMILE

Sunce naruku brigadistima

Lijepo vrijeme
hrabri poslenike što
Kongresu u čast
krenuše u osvajanje
novog udarništva

NEMILA, 21. JUNA — Jučerašnji dan brigadiri su ispunili novim prebačajima norme, a radilo sa posebnim elanom. Sva aktivnost u naselju odvija se u znak održavanja 11. kongresa SKJ. Na trasi su, koliko je to bilo moguće, brigadiri putem tranzistora pratili prenos sa Kongresa, dok su oni koji su radili u popo-

dnevnoj smjeni pratili TV-prenos iz kongresne dvorane. I u ovom naselju Titov govor primljen je s velikim oduševljenjem. U posljednjim satima brigadiri su bili upoznati sa tokom Kongresa, a naveče su pratili Kongresnu hroniku.

Današnji udarni dan biće još jedna potvrda vrijednosti mladih. Jutro je dočekalo brigadire obasjano suncem što im je ulilo novu snagu i samopouzdanje. Na tragu se otišlo kao i uvijek s pjesmom, pozdravima, sa vidljivim zanosom i radnim elanom. Duž trase odjekivaće da nas udarci krampova, vijoriće se zastave, iće oboreni novi rekordi. Niko ne sumnja u ostvarenje zadataka i osvajanje novog udarništva koje će dobiti još veću

dimenziju jer je zasluženo na dan održavanja najvećeg skupa komunističke naše zemlje.

L. J.

Prvi ispiti

ŽEPČE, JUNA — ORB »Proleterskih brigada« iz Rudog i Čajniča, dobila je prve fudbalske sudije. Na polaganju ispita za košarkaške, odbojkaške i fudbalske sudije, organizovanog u naselju, pojavilo se šest brigadira iz ove brigade i položili su ispite iz teorijskog dijela. To su: Ilija Dachević, Borivoje Bijelić Staniša Cvijović, Dragiša Radošević i Dušan Čokorilo.

S. S.

Са Бригадне конференције ОРБ «Слободан Принцип Сељо» — градитељи пруге стичу и самоуправна искуства

НЕ ВРЕДНУЈЕ СЕ САМО РАД НА ТРАСИ

Ријеч о дисциплини

ЗАВИДОВИЋИ, ЈУНА — Скоро ће двадесет сати. За који тренутак треба да почне бригадирско вече које градитељи пруге из завидовићког насеља посвећују Једанаестом конгресу Савеза комуниста Југославије.

У просторијама Клуба за друштвене активности управо је у току Бригадна конференција ОРБ «Слободан Принцип Сељо» Бусовача—Витез. На дневном реду је разматрање извјештаја о раду на траси и у оквиру друштвених активности у првој декади.

О резултатима оствареним на траси говорио је Милосав Вацановић, замјеник команданта за радилнице.

— Што се тиче нашег рада на траси у првој декади, ја о томе нећу много говорити. Остварено ударништво најбољи је показатељ колико смо се залагали и трудили. Међутим, овдје треба да се каже о пропустима које смо правили у проте-

клом периоду. Питање дисциплине на примјер — нагласио је Вацановић и додао:

— Нека устане Владо!

Владо није, како је то на састанку речено, поштивао одређена упозорења, а на бригадним конференцијама истине се изговарају у лице. Љутње нема.

Прозвани су потом Дервиш и Перо који у првој декади врло често нису реаговали на команду. Догађало им се, наиме, да забораве на го да бити прави бригадир не значи показивати само добре резултате на траси.

Више од сата трајао је овај скуп на коме су својим реаговањем и ријечима градитељи пруге показивали да они нису дошли само да раде. Они су овдје да на најнепосреднији начин стичу и самоуправна искуства која ће примјенити у својим срединама када се врате са акције.

Д. Сш.

ДРУГИ УДАРНИ ДАН НА СОРА
»SARAJEVO 78«

Veselje uz rad

Početak Jedanaestog kongresa SKJ obilježen udarnim danom koji su zahtijevali brigadisti, a pri polaganju električnog kabla norma prebačena za više od 179 procenata

Prvi dan rada Jedanaestog kongresa Saveza komunista Jugoslavije brigadiri su obilježili radno, udarnički, mladalčki. Iako su već imali jedan udarnički dan, povodom održavanja 9. kongresa SSO Bosne i Hercegovine, svi brigadiri su na Skupštini smjene održanoj dan prije početka rada 11. kongresa SKJ Jugoslavije zahtijevali da se ponovno proglasi, drugi po redu, udarni dan. I zaista, radilo se udarnički. U toku boravka na trasi svako je nastojao da postigne što bolji rezultat, svaka četa je mjerkala rad svog «konkurenta» i nastojala da ga nadmaši. Svi su radili isti posao, polagali su kabl za visokonaponski priključak prečistača za vođu i postigli jedinstven radni podvig, prosječan prebačaj norme za sve brigade iznosio je 179,25 procenata. Taj rezultat je još bolji nego prvog udarnog dana.

I u brigadirskom naselju već nekoliko dana živi se uz pripreme za što bolje i svečanije obilježavanje najvećeg skupa naših komunista. Svaka brigada je izdala specijalni, kongresni broj biltena, u naselju je održano predavanje o Savezu komunista i kongresima,

zidove paviljona prekrile su svečane zidne novine, gotovo svaka brigada je pripremila prigodan program, za cijelo naselje je organizovan dolazak gostiju, pjevača i umjetnika. Jedno veće nastupali su Narcis Vučina, Slobodan Samardžić, baletna grupa Minke Kamberović i pjesnik Duško Trifunović, a na sam početak Kongresa u naselju je priređeno brigadirsko вече gdje su uz logorsku vatru, sadržajan i lijep program pripremili brigadiri ORB «Rešad Salić» iz Vareša. Poslije kratkog skeča, prezentiranja odlomaka monodrame «On meni, nema Bosne», recitacija i pjesme, nastupili su gosti večeri, grupa «Rezonnansa» sa svojim prigodnim kompozicijama.

Ed. MESIHOVIĆ

Planinari na Orloviku

Brigadiri planinarskog društva «Runolist», osamnaeste slavenske udarne brigade» krenuli su u jutarnjim satima na osvaja-

janje vrha Orlovik gdje su uz pjesmu zapalili logorsku vatru. Njih dvadeset i pet među kojima su bile dvije djevojke, pod vodstvom komandira druge čete Jure Bašana, stigli su za trideset minuta do cilja i tako savladali ovu strmu bosansku planinu.

Brigadirski priredba za građane Nemile

Zajednička pjesma

NEMILA, 21. JUNA — U čast održavanja 11. kongresa SKJ brigadiri naselja ORB Nemila izveli su juče u velikoj sali Doma kulture u Nemiljoj kulturno-zabavni program za mještane. Pred prepunom salom svaka od pet brigada izvela je nekoliko zanimljivih zabavnih tačaka, bilo je recitacija, pjesama iz revolucije, narodnih i izvornih pjesama...

Svaki nastup burno su pozdravili gledaoci koji su često pjevali zajedno sa izvođačima. Nezaboravna će ostati slika na kraju predstave kada je cijela sala, zajedno sa izvođačima programa pjevala «Druže Tito mi ti se kunemo...». Bio je to još jedan primjer saradnje mještana i brigadira iz Nemile.

L. J.

KRATKE VIJESTI IZ ŽEPČA

Telegram

ŽEPČE, JUNA — Povodom završetka prve dekade treće smjene radne akcije «Samac — Sarajevo 78» na adresu ORB «Ante Banina» stigao je telegram od Gradske konferencije saveza vozača i auto-mehaničara Sarajeva. Sadržaj telegrama glasi:

«Čestitamo na dosad postignutim rezultatima. Želimo da postignete još bolje uspjehe.»

Posjeta

Učenicima Željezničke tehničke škole «Ivan Krndelj» iz Vogošće, posjetili su svoje drugove iz školskih klupa, koji su ovdje na izgradnji pruge. Gosti su se интересовali o životu i radu kolega kao i postignutim rezultatima brigade «Anto Banina» u čijim redovima se nalaze učenici ove škole.

le. Posjetioci su se zadržali u dužem prijateljskom razgovoru sa brigadistima i članovima štaba brigade.

Pohvala

Održan je sastanak SK ORB «Crni vrh 45» iz Bora. Na ovom skupu razmatran je rad i dosadašnji uspjesi brigadista. Između ostalog, ukazano je i na propuste i dati su konkretni predlozi za njihovo prevazilaženje. Takođe je razmatran rad svih komisija brigade, a brigadirka Slavica Stanojević, predsjednik komisije za informisanje, pohvaljena je za dosadašnji rad na ovom polju djelatnosti.

Samokritika

Brigadisti ORB «Nikola Đurković» iz Kotora održali su sedmu Brigadnu konferenciju na ko-

joj su se članovi upoznali sa dosadašnjim rezultatima na planu radnih i društvenih aktivnosti.

U diskusiji u kojoj je učestvovao veći broj brigadira, razmatrani su rezultati na kraju prve dekade, te je dogovoreno da se postignuti radni uspjesi moraju poboljšati na kraju druge dekade.

Predavanje

Brigadisti ORB «Mika Bosnić» iz Drvara, u okviru marksističkog obrazovanja, održali su dva predavanja, u kojima su bile zastupljene tematske cjeline: «Nacionalno pitanje u Jugoslaviji» i «Društveno-ekonomske formacije».

Predavač je bio Drago Romić, ekonomista, koji je zajedno sa KUD «Drvar» posjetio ovu brigadu u naselju Žepče.

Š. Š.

NAPISAO BRIGADIR

Prvo požarstvo

Ove noći sam prvi put požarni. Sjedim i razmišljam s pogledom uperenim u daljinu, dok jedno sumorno veče miluje bosanski gradić Žepče. Omladinsko naselje, koje polako tone u noć, izaziva u meni nejasno osjećanje nemoći što ne mogu pjesnički da izrazim osjećanja koja me obuzimaju.

Posmatram krampove, lopate, kolica, šljemove i ostalu brigadirsku opremu koja je ove noći meni povjerena, dok moji drugovi pokušavaju zaspati opterećeni mislima, normama i

planovima. Kapljice kiše koje odzvanjaju u tišini gluhe noći, prelivaju se ispred svjetiljke u nejasnom spektru boja, čineći moje požarstvo lijepim, a meni ponosnim.

Osjećam da mi se san prikrađa, kao da želi da me preplavi kao magla noć, koja je »zarobila« grad. Ne, ne mogu dozvoliti sebi da zaspim, jer moram opravdati ukazano mi povjerenje, te ustajem i obilazim paviljone slušajući neobjašnjive šumove kišnih kapi koje se silvažu niz oluke. Prilazim drugom paviljonu i vidim druga koji naslonjeni uz zid drijema.

— Zašto spavaš druže? On otvara polusanjive oči i odgovara:

— Pusti me, drijema mi se.

Začuden sam njegovim odgovorom. Zar je moguće da drijema na požarstvu? Prilazim mu bliže, prodrmam ga i pitam:

— Da li si svjestan šta činiš, zar bi sutra tako i na granici domovine spavao?

Postiđen ustaje, posmatra stvari koje čuva i okrećući mi leđa tiho, postiđeno odlazi kao magla koja upravo napušta grad. Vraćam se ponovo ispred paviljona, gledam grad u noći dok se negdje u daljini čuje prigušeni zvižduk voza.

Dragomir ALORIĆ

JAVLJENO SA SORA U NIŠU

Deveta akcija

Do sada je, po kontinuitetu najstarijoj omladinskoj radnoj akciji u SR Srbiji, učestvovalo oko deset hiljada mladih graditelja

Omladinska radna akcija u Nišu po kontinuitetu je najstarija u republici Srbiji. Ovo je deveta godina kako se mladost Jugoslavije okuplja, da radi, gradi i uređuje Niš. Za proteklih osam godina na radnim akcijama u Nišu učestvovalo je oko 10.000 omladinaca iz svih krajeva naše zemlje, svrstanih u 187 radnih brigada. Brigadisti, učesnici saveznih radnih akcija u Nišu, izgradili su za to vrijeme kilometre puteva i nasipa regulisali tok Nišave, izgradili 200 kilometara kanala za vodovodnu i kanalizacionu mrežu, uredili 5 kilometara ulica u gradu, učestvovali u izgradnji Bulevara Veljko Vlahović kao i u izgra-

đnji međunarodnog puta Bela Palanka — Pirov. Tradicija dobrovoljnog omladinskog rada nastavlja se i ove godine. Na radnoj akciji u Nišu učestvuju 1600 mladića i djevojaka iz svih naših socijalističkih republika i autonomnih pokrajina, svrstani u 30 omladinskih radnih brigada. U prvoj smjeni, koja je počela, 11 juna učestvuju 550 omladinaca, organizovanih u 9 radnih brigada iz Darde, Vogošće, Zitišta, Fojanske Dubice, Grockes-Sesvete, Negotina, Prijepolja, Voždovca i Debra kao i brigada »Veljko Vlahović«, sastavljena od najboljih mladih radnika-samoupravljača iz 15 gradova naše zemlje.

SJEĆANJA

Propušten voz

DOBOJ, JUNA — »E, moj Alija, takvim žestokim radom nikad nećeš penziju dočekati!« Tako je neki Slovenac, inženjer, ime mu nestalo u zaboravu govorio Aliji Biseru onih udarničkih dana 1947. godine, kad se bila bitka za prvi kolosijek omladinske pruge. Alija Biser, ipak, dočeka penziju: evo ga u Doboju, pati sa starošću i mirnim životom 81-godišnjeg čovjeka.

— Kako se, čika Alija, osjećate danas, kad gledate ovu mladost, drugi put na pruži?

— Kad dođe u moje godine, vidjećeš kako se osjeća čovjek kad gleda ovaj zanos, sluša pjesme koje je i sam nekad pjevao... Srce vuče, htjelo bi, ali tijelo više ne sluša.

Prilikom izgradnje prvog kolosijeka Alija Biser je bio odgovoran za održavanje poljskog kabla kojim su tekle vijesti duž trase. Čast da radi na omladinskoj pruži pripala mu je zato što je 1946. proglašen »jednim od najboljih članova Saveza službenika PTT Jugoslavije«, kako to stoji u specijalnoj pohvali, koju Alija ljubomorno čuva i uvijek nosi uz sebe.

Požutjeli papiri — pohvale, potvrde o nagradama i odlikovanjima, legitimacija graditelja omladinske pruge — govore o prohujalom pregalaštvu ovog starca, o vremenu kad se moglo sve. I Alija je mogao sve, samo nije uspio spriječiti starost...

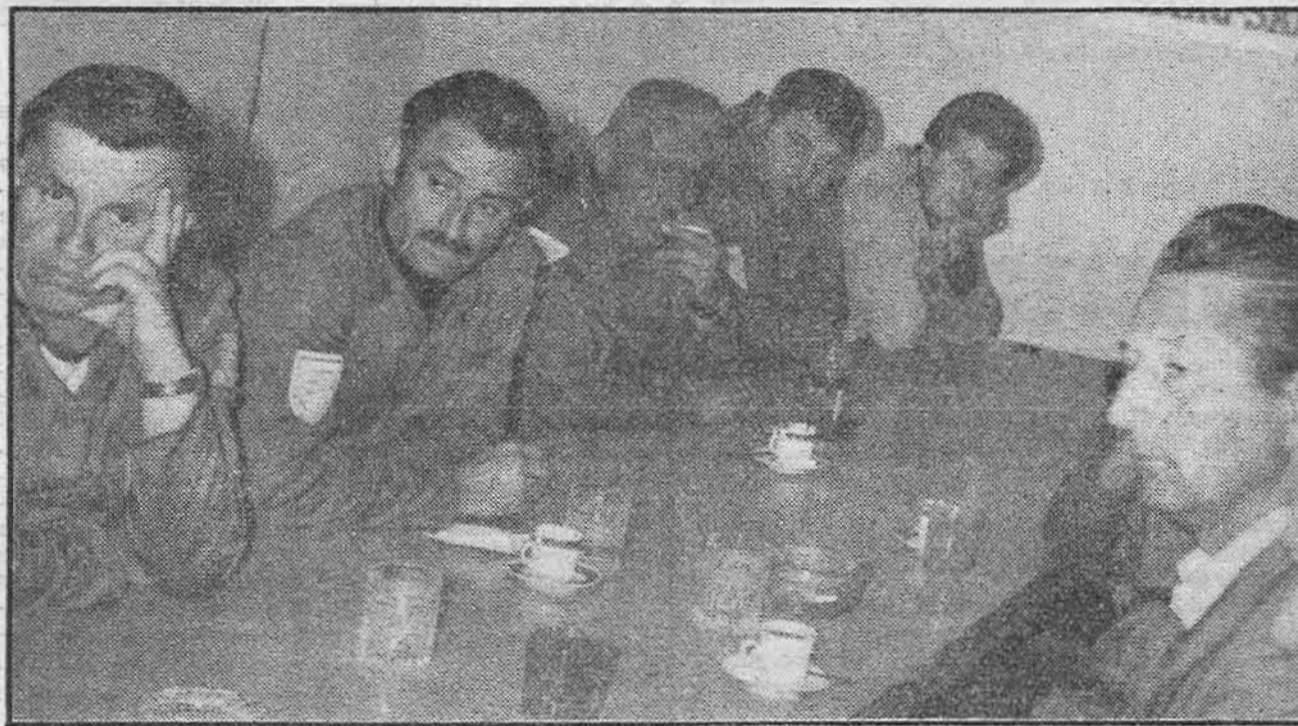
— Nije se onda imalo ovoliko kao danas — kazuje Alija, ali, ne brini, brajko, nije nam nikad falilo rada, pjesme, šale, radosti zbog prebačenih normi. Onda se samouprava tek stvarala: da vidiš samo kako su onda brigadiri na sastancima kritikovali, hvalili, raspravljali o tome šta je dobro, a šta nije, ko je za udarnika, a ko zabušava...

I pruga bi gotova: spremala se svečanost za prolazak prvog voza. Među onima koji su imali sreću (zasluženu) da budu prvi putnici omladinske pruge, trebalo je da bude i Alija Biser.

— Imao sam poziv u džepu, radovao se toj vožnji kao malo dijete, ali se ne provozah: taman se ja spremao, kad dođe depeša: negdje nešto zaškripalo i hajd' Alija, batali slavlje! Šta ću, nisam imao sreće...

Sad Alija krijepi umornu dušu pogledom na vječito mladu prugu, na graditelje drugog kolosijeka. Srce želi, tijelo ne može. Oči Alije Bisera vlaže sjećanja...

Dragan STANOJLOVIĆ

U SLICI I RIJEČI

Dogovor veterana

Doboj — U dobojskom naselju omladinskih radnih brigada održan je sastanak svih veterana treće smjene. Sa članovima Štaba naselja vođen je razgovor o učešću veterana na seminaru »Omladinska pruga Samac — Sarajevo«, koji počinje u drugoj dekadi.

Istovremeno su razmijenjena iskustva o uslovima života i rada graditelja drugog kolosijeka od Doboja do Zenice.

PREDSTAVLJAMO VAM ORB »RAKOVICKI MOTORI« IZ RAKOVICE

Motorna snaga

U brigadi je 99 brigadira, predstavnika radničke, seoske i studentske omladine

Omladinska radna brigada »Rakovički motori« formirana je na inicijativu OK SSO Rakovice i pod tim imenom prvi je put učestvovala na Saveznoj omladinskoj radnoj akciji »Robaje 77«, gdje je osvojila Povelju društvenih aktivnosti i Plaketu naselja Robaje.

Na ORA »Samac — Sarajevo 78« u »Rakovičkim motorima« je 99 brigadista — predstavnika radničke, seoske i studentske omladine — među kojima je 19 djevojaka. Prosječna starost Brigade je 19 godina.

Zorica Aleksić, Emin Aljilji, Branko Amidžić, Dragiša Anisijević, Jovanka Adžić, Josip Balog, Dragan Bartulović, Marko Bekčić, Stojan Bekčić, Todor Bekčić, Nada Belogrlić, Safet Bihorac, Miodrag Bogdanović, Goran Bokinjac, Predrag Bulatović, Ljiljana Bundalo, Nataša Vešović, Veljko Vranješ, Božo Vuković, Dragan Vukojević, Dušan Vučević, Milovan Glišić, Đurdija Delić, Miodrag Dotlić, Simo Đapa, Ilija Đurđević, Petar Erceg, Miodrag Živanović, Dejan Živković, Vladimir Ivetić, Slobodan Ivković, Mladen Ikač, Dragoslav Jablanović, Branislav Janković, Miroslav Janković, Dragan Jelić, Milentije Jovanović, Zoran Joksimović, Zoran Kandić, Ljiljana Kapetanović, Mićo Kovačević, Nebih Krasnić, Slobodan Labus, Dragan Lovrić, Saša Luković, Tomo Ljekočević, Milorad Manojlović, Radivoje Marković, Mirjana Mijajlović, Zoran Mijatović,

Aco Milanović, Nebojša Milenković, Dijana Miletić, Spasoje Milovanović, Aleksandar Milojević, Đurica Milojčić, Đura Miljković, Boško Mitrović, Vlastimir Mihailović, Snežana Mišović, Dejana Mladenović, Dušan Nikolić, Milan Nedeljković, Boško Pašić, Milan Perić, Slobodan Petraš, Zoran Petrović, Mihailo Petrović, Milan Petrović, Ljiljana Podunavac, Zoran Popović, Milka Potrebčić, Mićo Prica, Branislav Prodanović, Dane Pauča, Zvezdan Pavlović, Žika Savić, Miliša Sarić, Goran Simić, Vesna Simonović, Živa Stajkić, Nina Stojanović, Radmila Stanković, Miloje Stošić, Mladen Tasić, Zoran Tešmanović, Vojislav Todorović, Dragan Todorović, Mihailo Tomić, Jasmina Hamzić, Zoran Cvetković, Rade Crnomarković, Dušan Čatović, Milan Čurković, Merima Čarija, Ljiljana Čolić, Vladimir Šegrt, Milan Šekularac i Nebojša Šekularac.